

ע"פ 38968/03/13 - ה.כ. נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בתל אביב - יפו
בשבתו כבית-משפט לערעורים פליליים
ע"פ 38968-03-13 כ. נ' מדינת ישראל

בפני כב' הנשיאה דבורה ברלינר - אב"ד

כב' השופט ג'ורג' קרא, ס"נ

כב' השופטת מרים סוקולוב

המערער: ה.כ.
נגד
המשיבה: מדינת ישראל

פסק-דין

1. נגד המערער הוגש כתב-אישום שבו יוחסו לו עבירת תקיפה בנסיבות מחמירות וכן עבירת איומים. המתלוננת שנגדה, על-פי הנטען, בוצעו התקיפה והאיומים היתה אשתו של המערער. המערער כפר מלכתחילה באשמה, שעל-כן התחילו להישמע ראיות. בתאריך 4.12.11, לאחר שהסניגור הכריז אלה עדי, דהיינו - בתום שמיעת הראיות כולן, הודיע הסניגור לבית-משפט כדלקמן: **"לאחר הפסקה באתי בדברים עם חברי, שוחחתי עם הנאשם והסברתי לו את כל המשמעויות, והנאשם בחר לחזור בו מכפירתו. כתב האישום יתוקן, הנאשם יודה ויורשה וישלח לקבלת תסקיר, אשר יבחן הארכת מאסר על תנאי של 6 חודשים מבית-משפט השלום בתל-אביב. לאחר קבלת התסקיר, נשוב ונשוחח"**.

בית-משפט קמא פעל כנדרש, הבהיר למערער כי הוא אינו כבול בהסדר הטיעון ולאחר-מכן ניתנה הכרעת הדין המרשיעה. אנו רואים לשוב ולהדגיש, כי המערער הורשע על-פי כתב האישום המתוקן, שתוקן בעקבות אותו הסדר טיעון. נמחקה עבירת האיומים וכן תוקנו העובדות.

2. המערער הופנה לקבלת תסקיר שירות מבחן, כפי שהסכימו הצדדים בהסדר הטיעון, כמצוטט לעיל. נקדים מאוחר למוקדם ונציין, כי תסקיר שירות המבחן (מיום 1.7.12) איננו חיובי, וזאת בלשון המעטה. אליבא דשירות המבחן: **"המערער ממוקד בעיקר בצרכיו, נוטה לערב באופן בלתי-מותאם את בנו במסגרת המאבק כנגד אשתו ... התרשמנו כי קיימת רמת סיכון להישנות התנהגות אלימה כלפי אשתו"**. בשורה התחתונה אמר שירות המבחן: **"לא מצאנו פתח להמשכת מעורבותנו ואנו נמנעים מהמלצה טיפולית בעניינו. על רקע הסיכון הנשקף למתלוננת, היעדר הפנמה וחרטה, אנו ממליצים להטיל על הנרי עונש מרתיע משמעותי שימחיש את חומרת התנהגותו"**.

3. בתאריך 9.4.12 הגיש סניגורו של המערער בקשה לחזרה מהודייה, מכוח סעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי.

אנו מדגישים, כי בין לבין התחלף הסניגור, לבקשת המערער. כדי להסיר כל ספק - בבית המשפט נטען במפורש, כי אין למערער טרזניה כלפי סניגורו הקודם. בבקשה נטען, כי המערער רוצה להוכיח את חפותו. הדגש הושם על-כך שהבקשה הוגשה בטרם מתן גזר הדין, דהיינו - לא אכזבה מתוצאות גזר הדין הכתיבו את הגשתה.

בתאריך 3.7.12 התקיים הדין. הסניגור חזר על הבקשה והמדינה השיבה. בהחלטה מנומקת, מפורטת ביותר, דחה בית-משפט קמא את הבקשה לחזרה מהודייה. הערעור שבפנינו, עוסק, או ליתר דיוק, יכול לעסוק אך ורק בסוגייה זו. המערער אמנם פירט בהודעת הערעור, שהוגשה על ידו, נימוקים שונים המתייחסים לחומר הראיות בין שנשמע ובין שלא נשמע, אולם הטיעונים אינם רלוונטיים בשלב זה, שהרי אם לא תתאפשר החזרה מההודייה, אין מקום לבדוק את חומר הראיות לגופו. בהחלטתו פירט בית המשפט את ההתפתחויות, חילופי סניגורים, השלב בו הודה המערער. אנו רואים לציין בהקשר זה, כי בערעור שהוגש - לא טרח המערער לצרף אותו עמוד מהפרוטוקול שבו מופיעה הצהרתו של הסניגור באשר להסבר שניתן למערער עובר להודייתו, והסכמתו לכך.

בשורה התחתונה קבע בית המשפט, כי אין נימוקים מיוחדים, כמשמעותם בסעיף 153 לחוק סדר הדין הפלילי. בית המשפט הדגיש, כי כל פרשת הראיות נשמעה, שעל-כן ידע המערער בדיוק את המצב הראייתי לפני שהחליט מה שהחליט. כאמור, בית המשפט לא ראה מקום להיענות לבקשה.

4. כמו בהודעת הערעור, גם בטיעונו בפנינו חזר המערער על-כך שלא עשה את המיוחס לו והוא רוצה להוכיח את חפותו. דגש מיוחד שם המערער על-כך, שלא נשמעה עדותו של בנו. לו היתה נשמעת עדות זו, התמונה היתה משתנה מקצה לקצה במחיידי. פעם נוספת מזכיר המערער, כי לא ציפה למתן גזר הדין לפני שעתר כי יותר לו לחזור מהודייתו.

5. עיינו בהודעת הערעור, שמענו את המערער ואיננו רואים מקום להתערב בהחלטתו של בית המשפט קמא לענין החזרה מהודייה. לא בכדי הארכנו בפירוט השתלשלות הדברים. המערער הודה, לאחר שהיו בפני בית המשפט קמא מלוא הראיות. המערער התייעץ עם סניגורו, הוסבר לו בדיוק מה משמעות ההודייה, או-אז, לאחר שהראיות נשמעו והמשיב הבין את משמעות מעשהו - הודה. המשיב גם זכה לטובת הנאה, שהרי כתב האישום תוקן והמדינה גם הסכימה להפנייתו לתסקיר שירות המבחן.

5. נראה, כי הדבר היחיד שחל בו שינוי הינו האמור בתסקיר שירות המבחן. כפי שצינו לעיל, הצדדים הסכימו ביניהם כי שירות המבחן יתייחס גם לאפשרות להארכת המאסר על תנאי. שירות המבחן אכן התייחס, אלא שהתסקיר, כאמור, היה שלילי ובשורה התחתונה המליץ שירות המבחן על הטלת עונש מרתיע, משמעותי, שימחיש את חומרת התנהגותו. במילים אחרות, אין כל המלצה להארכת המאסר על תנאי. הוסבה תשומת ליבנו לכך, כי תסקיר שירות המבחן ניתן לאחר שהמערער ביקש לחזור בו מהודייתו. משמע - לא בשל האמור בו שינה המערער את עמדתו.

אכן כך, האמור בתסקיר לא היה בפני המערער כשביקש מה שביקש, אולם לא על-כך מתבססת החלטתו של בית-משפט קמא, ובדיעבד גם לא החלטתנו. המערער למעשה לא הציג כל נימוקים מיוחדים. בית-משפט קמא הזכיר את חילופי הסניגורים, כאשר הבקשה הוגשה על-ידי סניגור אחר (ולא הסניגור שייצג את המערער בשעה שנערך הסדר הטיעון), ושמה יש קשר בין הדברים.

מכל מקום, בית המשפט ציין, כי ההודייה היתה חופשית ומרצון ולאחר מו"מ בין הצדדים, ועל-כך אין למעשה מחלוקת. המערער שמע את המתלוננת וככל הנראה, באותה נקודת זמן החליט מה שהחליט לאחר שמיעתה. בית המשפט התרשם, כי ספק אם הבקשה בשלב שבו הוגשה, נובעת אכן מרצון כן של הנאשם להוכיח את חפותו. איננו סבורים כי יש מקום להתערב בהתרשמותו זו של בית-משפט קמא, וממילא במסקנתו.

התוצאה היא, כי איננו רואים מקום לקבל את הערעור והוא נדחה.

6. באשר לעונש - חסד נעשה עם המערער, כאשר בית המשפט הטיל עונש מאסר החופף במלואו את המאסר על תנאי שהפעיל. למעשה, העונש היחיד שהמערער מרצה בגין התיק הנוכחי מתבטא בהפעלת אותו מאסר על תנאי ולא מעבר לכך. הענישה הנוספת היא רק הענישה הצופה פני עתיד שהוטלה בתיק הנוכחי. כזכור, תסקיר שירות המבחן לא המליץ על הארכת המאסר על תנאי. לפיכך, גם בהיבט זה אין מקום להתערב והערעור כולו נדחה.

אנו מפנים את המערער לממונה על עבודות שירות, לצורך קבלת חוות-דעת בדבר כשירותו לריצוי עבודות שירות.

לצורך קבלת חוות-דעתו של הממונה, נדחה ליום 13.2.14 שעה 08:30.

מס' הנייד של המערער:

המזכירות תפנה לממונה על עבודות שירות לקבלת חוות-דעת, כאמור.

**ניתנה והודעה היום ח' שבט
תשע"ד, 09/01/2014
במעמד הצדדים.**

מרים סוקולוב, שופטת

ג'ורג קרא, ס"נ

**דבורה ברלינר, נשיאה
אב"ד**